

Typetoppers

Aansprekende dochtergroepen van Boss Iron en Stormatic

Balansrijke frames en hoge achteruiers voor Boss Iron

Fortunedochters tonen harde bovenlijnen en fraaie kruispartijen

Als enige toonde Apina Fortune een groep uit de proefperiode tijdens de HHH-show. Debutant Fortune bood prima partij tussen exterieurrijke vererfers als Boss Iron, Encounter en Stormatic. De groep van Champion was alleen op de stand te bewonderen.

De presentatie van dochtergroepen van de HHH-show editie 2005 zal niet de boeken ingaan als een show van productievererfers. Het DPS-niveau van drie van de vijf dochtergroepen kwam niet of nauwelijks boven de grens van nul euro. Een zede groep stond kant en klaar in de stand van Koole en Liebregts. Pas na verstrijken van de inschrijftermijn wist de importeur zich ervan overtuigd dat er voldoende goede dochters hadden afgekalfd van Rudolphzoon *Calbrett-I HH Champion* (€ 4 DPS). Een presentatie van de zeven dochters in de ring zat er niet in, maar met twee rubriekswinnaressen maakte de groep op stand beslist indruk. Uniform was de groep overigens niet. De frames varieerden van robuust solide tot extreem open met gewelf-

de ribben. De uiers waren sterk beaderd, maar wisselend in diepte en aanhechting. Het beenwerk neigde op stand naar steil.

Fraaie kopkoeien

Apina Fortune (v. Russel) van HG was de enige stier met dochters uit de proefperiode. Een vergelijking met de andere groepen werd daardoor lastig, maar Fortune weerde zich kranig. In uitstraling en hardheid deden de Fortunedochters sterk denken aan moedersvader Ronald. Er zat breedte en lengte in de vaarzen en de harde bovenlijnen vloeiden over in gerekte, fraai hellende kruispartijen. Het beenwerk, het handelsmerk van Fortune, kwam vooral naar voren in de soepele tred en de hoge klauw en in mindere mate in de fijnheid van het bot.

De kritische kanttekeningen gingen uit naar de variatie in achteruierhoogte en voorspeenplaatsing.

Met een fraaie kopkoe maakte de groep van *Boss Iron* (v. Bookie) vanaf het eerste moment een sympathieke indruk. Veecom toonde na een aantal jaren weer een dochtergroep en wees er in het commentaar via Wim de Boer op dat *Boss Iron* niet te boek staat als melkvererfer. Dat was niet aan de balansrijke frames af te lezen en de groep combineerde jeugduitstraling met voldoende borstbreedte. De achteruiers waren hoog aangezet en ook het beenwerk kon de toets der kritiek goed doorstaan.

KI Samen toonde in de ring een zestal van roodfactorzoon *Indianhead Encounter* (v. Encore). Zij toonden zich framerijke koeien met veel wigvorm en ribdiepte, maar konden de vlakke kruisligging niet verbloemen. De ophangbanden waren zonder uitzondering sterk aanwezig en de uiers werden hoog gedragen. De dieren hadden beslist showallure, maar ook voor *Encounter* geldt: het is geen productievererfer.

In het vijftal van *Timlynn Adam* (v. Rudolph) liepen drie volle zusters met als moedersvader *Lucky Leo*. Dit drietal toonde voldoende ribdiepte en hardheid in de bovenbouw en daarmee onderscheidde het zich van het resterende tweetal. De groep viel uiteen omdat ook in melkuitstraling en achteruierhoogte variatie was. KI-organisatie Alta had met minder dan vijftig melkgevende dochters niet veel selectieruimte, maar het optreden van *Adam* kwam niet echt uit de verf.

Over de samenstelling van de groep van *Comestar Stormatic* was goed nagedacht. Met de imponerende vaarzenkampioene als kopkoe liep de meest volwassen vaars op kop en vervolgens werden de dieren in de groep steeds lichter in het skelet. In het commentaar stelde Semex-directeur Harrie Schuiling dat *Stormatic* compensatie nodig heeft voor inhoud en voorhand. Dat was, zeker in de voorste helft van de groep, niet zichtbaar. De uieraanhechting was een sterk onderdeel en het fijne beenwerk werd overtuigend gebruikt.

Jaap van der Knaap